

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Petru Moraru, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul

Ilașcu Petru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 august 2016, în cauza penală în privința lui

Ilașcu Petru

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.12.2014–24.12.2015 (*prima instanță*)
2. 03.02.2016–28.03.2016 (*instanța de apel*)
3. 16.06.2016–03.08.2016 (*instanța de recurs ordinar*)

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, Ilașcu Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art. 78 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pe motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Ilașcu Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Ilașcu Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

Potrivit art. 84 alin. (3) Cod penal, s-a dispus executarea de sine stătătoare a pedepselor stabilite.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Ilașcu Petru, prin rechizitoriu, a fost învinuit că la 09 septembrie 2014, între orele 09:00-10:30, aflându-se în curtea casei 93, din str. Miciurin,

or. Durlești, mun. Chișinău, neconformându-se cerințelor legale ale specialistului principal al Preturii sectorului Centru, mun. Chișinău, Bubulici I., care în conformitate cu dispoziția Preturii nr. 05-2-1699 din 30 iulie 2014, urma să deblocheze drumul public din str. Lermontov 128/2 și ale ofițerului superior de sector al IP Centru, Duda M., care urma să asigure ordinea publică, în scopul sistării activității acestora, i-a amenințat cu vătămarea integrității corporale și a sănătății prin îndreptarea în direcția lor a armei pneumatice „ИЖ 38” nr. 88067341, armă care ulterior a fost predată benevol, după prezentarea la fața locului a echipajului mobil al INP, în urma solicitării lui Duda M.

Tot el, în aceeași zi, între orele 10:30-11:30, aflându-se în același loc, continuându-și acțiunile infracționale și urmărind scopul sistării prin omor a acțiunilor legale ale colaboratorilor IP Centru, mun. Chișinău și Preturii sect. Centru, inclusiv ale grupei operative a IP Centru, care se aflau în exercițiul funcției, intenționat a efectuat 5 împușcături direcționate din arma de foc cu țeavă lisă de model „Sarsilmaz”, cal. 12 mm., cu seria și numărul „S80333”, pe care o deținea ilegal și era încărcată cu alice cu numerația „2” (diametrul 3,75 mm) în direcția ultimilor, cauzându-i colaboratorului IP Centru, Botnari I., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2535/D din 10 octombrie 2014, vătămare ușoară, colaboratorului IP Centru, Rudian A., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2537/D din 16 octombrie 2014, vătămare ușoară, angajatului INP, Pașcaneanu A., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2691/D din 29 octombrie 2014, vătămare medie, angajatului INP, Canțer T., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2692/D din 29 octombrie 2014, vătămare medie, colaboratorului Preturii sect. Centru, Bubulici I., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2534/D din 10 octombrie 2014, vătămare ușoară, lui Balan M., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2536/D din 08 octombrie 2014, vătămare ușoară, însă, nu și-a atins scopul infracțional din motive independente de voința sa, survenite în rezultatul acordării la timp a asistenței medicale de către serviciul de urgență, chemat la fața locului și internarea imediată a persoanelor menționate în instituția medicală.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d), g), h) Cod penal, ca tentativă de omor intenționat, săvârșit în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, asupra mai multor persoane, asupra unui reprezentant al autorităților publice, în timpul și în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu și în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, ca amenințarea cu vătămarea integrității corporale și sănătății a persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii formulate, în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d), g), h) Cod penal la 10 ani închisoare, iar în baza art. 349 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu stabilirea pedepsei definitive, în temeiul art. 84 Cod penal, de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii, apelantul a indicat că la delimitarea contravenției privind vătămarea corporală de tentativă la infracțiunea de omor, urmează a fi verificate

împrejurările în care a fost săvârșită fapta, natura obiectului folosit, intensitatea și efectele lovirilor aplicate de vinovat, zona corpului vizată și consecințele cauzate, inclusiv urmările ce se puteau produce și care sunt cauzele ce au împiedicat rezultatul infracțional.

Apelantul a indicat că inculpatul a efectuat 5 împușcături direcționate spre părțile vătămate, din arma de foc cu țeavă lisă pe care o deținea ilegal și care era încărcată cu alicie, ultimelor fiindu-le cauzate vătămări de diverse grade, constatate prin rapoartele de expertiză medico-legală. Acțiunile inculpatului erau justificate prin starea sa de agitație și incapacitatea de a evalua adecvat situația, fiind stabilit cu certitudine că înainte de săvârșirea infracțiunii acesta a amenințat părțile vătămate cu moartea.

Astfel, instanța de apel urma să clarifice motivele și metodele infracțiunii săvârșite, acestea având o importanță deosebită la aprecierea corectă a acțiunilor săvârșite și stabilirea pedepsei, deoarece instanța de fond nu a analizat minuțios probele administrate, aprecierea probelor fiind unul din cele mai importante momente ale procesului penal.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de către partea vătămată Botnari Ion, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d), g), h), 349 alin. (1) Cod penal la închisoare.

În motivarea cererii, apelantul a invocat netemeinicia și ilegalitatea sentinței, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legii și a probelor puse la baza soluției adoptate, fiind cert demonstrat faptul acționării inculpatului cu intenție directă la comiterea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2016, a fost repus în termen apelul declarat de partea vătămată Botnari Ion, admise apelurile, casată parțial sentința în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ilașcu Petru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d), g), h) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 15 ani închisoare.

Lui Ilașcu Petru, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ilașcu Petru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 15 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că argumentele instanței de fond, invocate în motivarea soluției de recalificare a acțiunilor inculpatului, sunt combătute prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, verificate suplimentar în instanța de apel. Astfel, concluzia instanței că inculpatul nu a fost ghidat de o intenție directă de a lipsi de viață pe Botnari I., Rudian A., Pașcaneanu A., Canțer T., Bubulici I. și Balan M., era neîntemeiată, or probele administrate coroborează între ele și în ansamblu indicau la comiterea tentativei de omor de către inculpat.

Instanța de apel a considerat ca fiind constatat faptul că inculpatul, la 09 septembrie 2014, în intervalul de timp cuprins între orele 10:30-11:30, aflându-se în curtea casei 93

din str. Miciurin, or. Durlleşti, mun. Chişinău, continuându-şi acţiunile infracţionale şi urmărind scopul sistării prin omor a acţiunilor legale ale colaboratorilor IP Centru, mun. Chişinău şi Preturii sect. Centru, inclusiv ale grupei operative a IP Centru, care se aflau în exerciţiul funcţiei, intenţionat a efectuat 5 împuşcături direcţionate din arma de foc cu țeavă lisă de model „Sarsilmaz”, cal. 12 mm., cu seria si numărul „S80333” pe care o deţinea ilegal şi era încărcată cu alice cu numeraţia „2” (diametrul 3,75 mm) în direcţia ultimilor, cauzându-i colaboratorului IP Centru, Botnari I., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2535/D din 10 octombrie 2014, vătămare uşoară, colaboratorului IP Centru, Rudian A., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2537/D din 16 octombrie 2014, vătămare uşoară, angajatului INP, Paşcaneanu A., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2691/D din 29 octombrie 2014, vătămare medie, angajatului INP, Canţer T., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2692/D din 29 octombrie 2014, vătămare medie, colaboratorului Preturii sect. Centru, Bubulici I., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2534/D din 10 octombrie 2014, vătămare uşoară, lui Balan M., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2536/D din 08 octombrie 2014, vătămare uşoară, însă, nu şi-a atins scopul infracţional din motive independente de voinţa sa, survenite în rezultatul acordării la timp a asistenţei medicale de către serviciul de urgenţă, chemat la faţa locului şi internarea imediată a persoanelor menţionate în instituţia medicală.

Instanţa de apel a considerat că vinovăţia inculpatului a fost dovedită prin declaraţiile părţilor vătămate, ale martorilor, precum şi prin probe scrise.

Raportând expunerea doctrinară şi legală a tentativei la infracţiune, precum şi a delimitării între tentativa la omor şi provocarea de vătămări corporale, instanţa de apel a constatat că inculpatul a prevăzut posibilitatea survenirii morţii prin efectuarea a 5 împuşcături dintr-o armă de vânătoare în direcţia părţilor vătămate, dorea survenirea morţii persoanelor în care a ţintit şi a depus efort pentru atingerea rezultatului dorit.

Chestiunile respective instanţa de apel le-a considerat ca fiind deduse din comportamentul inculpatului care, atunci când reprezentanţii Preturii sect. Centru, mun. Chişinău au încercat să execute Dispoziţia Preturii nr. 05-2-1699 din 30 iulie 2014 şi au solicitat inculpatului deblocarea benevolă a drumului prin evacuarea maşinii acestuia sau vor fi nevoiţi să evacueze automobilul, i-a numit cu cuvinte necenzurate şi i-a ameninţat că dacă se ating de automobil şi blocurile din beton îi va împuşca. Ulterior, pentru a-şi realiza intenţia, inculpatul a intrat în casă, a pregătit şi a încărcat arma de vânătoare, după care a ieşit afară, pe pragul uşii, a direcţionat arma prin poarta îngustă, nemijlocit spre colaboratorii poliţiei şi angajaţii preturii care ajutau la procesul de evacuare a automobilului şi a efectuat împuşcături.

Instanţa de apel a considerant relevant în demonstrarea intenţiei de a lipsi de viaţă părţile vătămate comportamentul ulterior al inculpatului care, fiind somat de către Duda M. să lase arma jos prin efectuarea câtorva împuşcături de avertizare în sus, continua să efectueze împuşcături în direcţia colaboratorilor de poliţie şi a reprezentanţilor Preturii sect. Centru.

Totodată, instanța de apel a reținut că chiar și în momentul în care între inculpat și colaboratorii de poliție au fost făcute schimburi de focuri, inculpatul nu a încetat acțiunile infracționale, dar pentru a-și atinge rezultatul dorit (moartea persoanelor în care a țintit) s-a retras după colțul casei, de unde a continuat efectuarea împușcăturilor în direcția colaboratorilor de poliție și a reprezentanților Preturii sect. Centru.

În mod suplimentar, instanța de apel a considerat că intenția inculpatului de a le lipsi de viață pe părțile vătămate se demonstra și prin atitudinea de care dădea dovadă după săvârșirea infracțiunii. Astfel, după curmarea acțiunilor infracționale ale inculpatului de către colaboratorii poliției, prin rănirea la mână, în drum spre Spitalul de urgență, acesta a declarat că regretă că nu l-a doborât până la urmă pe reprezentantul de la Pretura sect. Centru, mun. Chișinău.

Instanța de apel a conchis că, sub aspectul laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune de omor intenționat, în particular din datele exterioare ale faptei comise, din împrejurările în care a avut loc acțiunea, scopul pe care inculpatul și l-a propus să-l atingă și din mijloacele de execuție utilizate, inculpatul indubitabil a acționat cu intenția de a omorî victimele, însă din motive independente de voința sa, aceasta nu și-a produs efectul.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a indicat următoarele:

- instanța de apel a admis o ingerință în dreptul la un proces echitabil, sub aspectul nemotivării suficiente a deciziei de condamnare, făcând o reevaluare eronată a faptelor și dându-le o încadrare juridică de drept eronată;

- instanța de apel s-a bazat integral pe probele acușării, apreciind critic probele apărării și argumentele inculpatului, care au fost confirmate prin probele administrate;

- inculpatul nu a contestat sentința instanței de fond în partea condamnării în baza art. 349 alin. (1) Cod penal; în pofida acestui fapt instanța de apel, în baza aceluiași probe examinate de instanța de fond, fără careva probatoriu suplimentar, a intervenit în partea stabilirii pedepsei în baza acestui articol, dispunând aplicarea unei pedepse mai aspre, agravând nejustificat pedeapsa inculpatului;

- cauzarea vătămării ușoare lui Botnari I., Rudian A., Pașcaneanu A., Canțer A., Bubulici I. și Balan M. nu prezenta un pericol pentru viața acestora, unor persoane fiindu-le acordat ajutor medical fără internare în instituția medicală, circumstanțe care nu pot atrage survenirea morții părților vătămate și calificarea acțiunilor ca tentativă de omor. Mai mult, a fost stabilit că colaboratorii poliției au tras 7 focuri de armă din armele din dotare în direcția inculpatului, cauzându-i leziuni corporale, el predându-se benevol și aruncând arma la pământ;

- părțile vătămate Botnari I. și Rudian A. au indicat că s-a tras în direcția persoanelor care ajutau la evacuarea automobilului, funcția persoanei nefiind relevantă în circumstanțele date, inculpatul fiind ghidat de o intenție indirectă nedeterminată la efectuarea împușcăturilor; relevant este că instanța de fond a constatat că inculpatul, în

acțiunile sale, a fost ghidat de o intenție directă de a lipsi de viață părțile vătămate: nu a ținut direct într-o anumită persoană, a ieșit din casă cu o armă de vânatoare și a început să efectueze împușcături în direcția acestora, inclusiv în direcția persoanelor care ajutau la ridicarea automobilului pe evacuator;

- inculpatul nu a întreprins nici o acțiune de pregătire a omorului părților vătămate, pe care anterior nu le-a cunoscut, nu a avut conflicte cu ele și nici temei de a le cauza careva prejudicii, fiind stabilit că a efectuat împușcături în direcția mai multor persoane, pentru a sista procesul de evacuare a automobilului său și nu pentru a lipsi pe cineva de viață;

- instanța nu s-a expus asupra faptului dacă împușcătura de la distanța de 15-20 m., cu arma de vânatoare cu alică cu numerația "2" (pentru porumbei), putea să provoace moartea persoanei;

- conform declarațiilor martorilor oculari, inculpatul a ieșit din casă cu arma de vânatoare și a efectuat o împușcătură în sus, strigând celor care evacuau automobilul să se oprească, iar colaboratorii de poliție au apreciat eronat că a împușcat în direcția lor, ei împușcând primii în direcția lui;

- afirmațiile părților vătămate Canțer T. și Pașcaneanu A., precum că inculpatul fiind reținut, le-a spus că a dorit să se răfuiască cu angajatul preturii, pe care dorea să-l omoare, just au fost apreciate critic de instanța de fond, nefiind consolidate de suport probatoriu;

- deblocarea drumului și ridicarea mijlocului de transport urma să fie executată de către un executor judecătoresc în baza hotărârii instanței de judecată, angajații Preturii sect. Centru, mun. Chișinău contribuind la crearea conflictului cu implicarea inutilă a colaboratorilor de poliție;

- conform hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, pe cazul ridicării automobilului în acea zi, a fost constatat că în locul respectiv nu este drum, ridicarea automobilului astfel fiind ilegală;

- instanța de apel, în lipsa unor probe valabile, nu a justificat repunerea în termen a apelului declarat tardiv de către partea vătămată Botnari I.;

- pedeapsa aplicată inculpatului este nerezonabilă, inechitabilă și ilegală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 august 2016, pronunțată integral la 26 august 2016, recursul ordinar a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat că invocarea de către recurent a temeiurilor pentru recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu a fost susținută de o motivare corespunzătoare. În particular, s-a constatat că recurentul a omis de a specifica asupra căror motive concrete, invocate în apelul procurorului și al părții vătămate, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, în contextul în care partea apărării nu a declarat apel, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției ar contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta ar fi expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de

condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

Astfel, instanța de recurs a conchis că recursul nu îndeplinea cerințele legale de conținut în partea respectivă, instanța de recurs nefiind competentă de a completa recursul din oficiu cu circumstanțe de fapt și de drept, ce l-ar justifica.

Totodată, instanța de recurs a reținut că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, precum și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. art. 27, 145 alin. (2) lit. d), g), h) Cod penal.

Instanța de recurs a considerat că concluziile instanței de apel coroborau totalmente și cu jurisprudența națională, potrivit căreia chestiunea privind vinovăția în cazul infracțiunilor săvârșite prin omor urmează să rezulte din cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii comise, să se țină cont, în special, de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a făptuitorului și a victimei, relațiile dintre ei etc. Absența urmării prejudiciabile, adică a morții cerebrale, demonstrează că omorul s-a întrerupt la etapa de pregătire sau de tentativă. Tentativa de omor este întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională. În ipoteza tentativei de omor, făptuitorul întreprinde toate eforturile în vederea săvârșirii omorului, însă, din cauze independente de voința lui, aceste eforturi nu-și produc efectul.

Instanța de recurs a statuat că instanța de apel, la rândul său, just a reținut că inculpatul a comis acțiuni intenționate de tentativă de omor asupra mai multor persoane, deoarece a efectuat 5 împușcături consecutive și direcționate asupra părților vătămate dintr-o armă de foc, provocându-le răni penetrante, anterior și ulterior faptelor respective expunându-și verbal dorința de răfuială fizică și omor, adică își dădea seama pe deplin de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit și admitea, în mod conștient, survenirea acestor urmări, acțiuni care nu și-au produs efectul din cauze independente de voința lui, fiind curmate de polițiștii prezenți la fața locului.

Suplimentar, instanța de recurs a menționat justa individualizare a pedepsei stabilite inculpatului prin decizia atacată, iar argumentele privind aprecierea critică a probelor puse la baza condamnării le-a considerat inadmisibile, din motiv că motivele invocate în partea respectivă au constituit obiect de expunere la judecarea cauzei în apel, solicitarea de reapreciere a probelor nu constituia temei pentru recurs, iar o altă opinie asupra probelor

și circumstanțelor cauzei, care au fondat soluția de condamnare a inculpatului, nu putea servi drept temei pentru reexaminarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs a conchis asupra faptului că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, în consecință recursul ordinar fiind vădit neîntemeiat.

7. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de către condamnat, depus la 02 decembrie 2016, care a solicitat casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii, recurentul a indicat că examinarea cauzei în privința sa, în prima instanță, urma să aibă loc într-un complet format din 3 judecători, conform prevederilor art. 30 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece a comis o infracțiune excepțional de gravă. Totodată, urmărirea penală urma să fie realizată de către organul de urmărire penală, care se află în sectorul unde a fost săvârșită infracțiunea - în sect. Buiucani, mun. Chișinău, or. Durlești fiind atribuit sectorului respectiv. Încălcările admise impun nulitatea actelor procedurale adoptate.

7.1. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului declarat, deoarece acesta trebuie să întrunească condițiile prevăzute la art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cu menționarea cazurilor stipulate la art. 453 Cod de procedură penală și argumentarea ilegalității hotărârii atacate, condiții care la caz nu au fost respectate, astfel recursul neîndeplinind cerințele legale de conținut.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal apreciază argumentele recurentului ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.

Cu referire la primul motiv, potrivit art. 30 alin. (3) Cod de procedură penală, *cauzele penale asupra infracțiunilor excepțional de grave, pentru săvârșirea cărora legea prevede pedeapsă cu detențiune pe viață, se judecă în primă instanță, la decizia motivată a președintelui instanței judecătorești, în complet format din 3 judecători.*

Totodată, potrivit art. 81 alin. (4) Cod penal, *pentru pregătirea de infracțiune și tentativa de infracțiune detențiunea pe viață nu se aplică.*

Coroborând dispozițiile legale expuse supra cu situația existentă în speță și motivul invocat de recurent în partea dată, Colegiul penal conchide că judecarea cauzei, în prima instanță, legal a fost înfăptuită de un complet judecătoresc unipersonal, or prin rechizitoriu condamnatului i-a fost incriminată **tentativa** de omor intenționat, astfel nefiind aplicabile prevederile art. 30 alin. (3) Cod de procedură penală, după cum solicită condamnatul, în prezența stipulării de la art. 81 alin. (4) Cod penal. Din aceste considerente, Colegiul penal va respinge argumentul recurentului în partea dată, ca fiind neîntemeiat.

Cu referire la cel de-al doilea motiv, Colegiul penal conchide că acesta la fel este neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, *încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.*

Totodată, alin. (2) al aceluiași articol prevede că **nulitatea prevăzută în alin. (2)** nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Astfel, Colegiul penal constată că tipului de nulitate menționată de recurent, care se referă la **competența teritorială** de desfășurare a urmăririi penale, nu i-a fost conferit un caracter absolut de către legiuitor, în rezultat nefiind posibilă invocarea acestui tip de nulitate în condițiile art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală.

Desfășurând cele expuse, Colegiul penal menționează că invocarea nulității expuse în recurs se supune regulilor de la art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, care stabilesc că **încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.**

Colegiul penal constată că nulitatea indicată de recurent nu a fost invocată la terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală (f.d. 66, vol. IV), în consecință nefiind respectate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală. Astfel, invocarea unei astfel de nulități la etapa examinării recursului în anulare, în circumstanțele cauzei, este lipsită de orice suport legal, acest motiv al condamnatului Colegiul penal la fel apreciindu-l ca neîntemeiat.

În urma celor constatate, Colegiul penal conchide asupra netemeinciei motivelor invocate de recurent, nefiind atestată existența vreunui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care ar fi afectat hotărârea atacată, în consecință recursul declarat fiind apreciat ca vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Ilașcu Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 august 2016, în cauza penală în privința lui *Ilașcu Petru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Petru Moraru